

Гонятъ ме, Маро, ловятъ ме,
Искатъ глава ми да зематъ.

Дай ми ти, Маро, подай ми
Златни ключове отъ порти.

Въ царьови двори широки
Азъ да се, Маро, укриѣж.

Мара повърва, послуша,
Даде ключови Иванчу.

Влѣзе Иванчу при царя.
До кат' му царя продума —
Той го въ сърцето прободи...

(Гласътъ ѝ се придирва и тя се закашлюва).

Гласъ.

Я гледай, я гледай...

Другъ гласъ.

Ами Мара?

Баба Кера.

Мара ли? (въздиша силно) Ехъ, синко... Царкинята помните
ли вий?

Гласъ.

Нима това стана съ хубавата ни царкиня?

Баба Кера.

Ехъ, синко! пѣсента не лъже, пѣсента право казва...

Гласове.

Разкажи ни, бабо, разкажи ни!...

Баба Кера.

Оставете сега. Я чувайте...

Зачува се свиря и провиквания.